

266

16.07.2020r

Sucha Beskidzka 14.07.2020 r

Alina Sala

Sucha Beskidzka

ul Zasypnica 123

34-200

Regionalna Izba Obrachunkowa w Krakowie -1-	
Data:	16. 07. 2020
Nr	3378
podpi:	

DO REGIONALNEJ IZY OBRACHUNKOWEJ W KRAKOWIE

WNIOSEK

Zwracam się uprzejmie z wnioskiem o kontrolę prowadzonych działań i wykonanych robót przez gminę miasta Sucha Beskidzka w postaci wykonania drogi przy ul Zasypnica 123 na działce 6514 w roku 2008 bez wymaganej zgody podziału projektu i podpisu właściciela gruntu, oraz bieżących prac 13.07.2020 w postaci utwardzenia terenu działki 6415 na terenie działki o nieuregulowanym statusie prawnym bez jakiegokolwiek wykupu oraz bez ustawy czy podstawy prawnej do wywłaszczenia.

Teren ten został wykorzystany pod drogę za pieniądze publiczne i bezprawnie przejęty przez gminę przy czym ks wieczysta ma jeden numer ziemi a my jako spadkobiercy jesteśmy notorycznie nękani od 2015 r wytaczanymi bezpodstawnymi procesami sądowymi za pieniądze publiczne ograniczającymi nasze podstawowe prawo własności i wolności człowieka .

W tym miejscu warto wspomnieć ,że Gmina Sucha Beskidzka nie jest właścicielem gruntu który określa mianem drogi , w wypisie rejestrów gruntów figuruje jako władający. Jak wynika z przepisów i utrwalonego orzecznictwa Sądów Administracyjnych działka ,która jest tylko we władaniu Gminy nie może w myśl ustawy stanowić drogi gminnej; Do dróg gminnych nie może być zaliczona droga , która nie jest własnością gminy .

Konieczną przesłanką do skutecznego podjęcia przez radę gminy uchwały o zaliczeniu drogi do kategorii dróg gminnych jest legitymowanie się przez gminę prawem własności do gruntów po których taka droga przebiega. Wobec tego uchwała, która zalicza do dróg gminnych drogę która nie jest własnością gminy, narusza w istotny sposób art. 7 ustawy z dnia 21 marca 1985r o drogach publicznych z , którego wynika ,że tylko droga gminna może być zaliczona do dróg gminnych. Dodatkowo uchwała a zaliczeniu drogi do drogi publicznej powinna być poprzedzona czynnościami zmierzającymi do przejęcia własności drogi przez podmiot publicznoprawny , a nie odwrotnie;/vide P-II.4131.2.293.2019 –rozstrzygnięcie nadzorcze Woj. .Podkarp. z dnia 30 .08.2019.

Dlatego wnoszę o kontrolę działań gminy i bezprawnych inwestycji wydanych środków publicznych oraz bezprawnie wykonanej drogi na terenie prywatnym Edwarda Siwca bez podziału projektu i wykupu czy zgody właściciela gruntu na przeprowadzone inwestycje wskazując osiedle ;SALÓWKA; którego tak naprawdę nie ma a gmina w Suchej Beskidzkiej nie przestrzega podstawowego prawa własności.

Alina Solo

tel 33 879 43 88.

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 kwietnia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Suchej Beskidzkiej I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Magdalena Cekiera-Banaś

Protokolant: protokolant Joanna Hruby

po rozpoznaniu w dniu 11 kwietnia 2018 roku w Suchej Beskidzkiej

na rozprawie

sprawy z powództwa Edwarda Siwca

przeciwko Gminie Sucha Beskidzka

o ochronę własności

1. nakazuje Gminie Sucha Beskidzka usunięcie betonowych płyt drogowych Jomb z nieruchomości – działki nr 6514 położonej w Suchej Beskidzkiej, stanowiącej własność powoda Edwarda Siwca, w terminie 6 (sześciu) tygodniu od daty uprawomocnienia się wyroku;
2. zakazuje Gminie Sucha Beskidzka wjeżdżania i wchodzenia na nieruchomość – działkę nr 6514 położoną w Suchej Beskidzkiej, stanowiącą własność powoda Edwarda Siwca na przyszłość, za wyjątkiem wjazdu i wejścia koniecznego do wykonania pkt 1 wyroku;
3. umarza postępowanie w pozostałym zakresie.

Na oryginalne właściwe podpisy
zgodność z oryginałem stwierdza:
Starszy Sekretarz Sądowy
mgr Joanna Matysa

Sygn. akt

Dnia 3 września 2018 r. Sąd Rejonowy w Suchej Beskidzkiej stwierdza, że niniejszy tytuł uprawnia do egzekucji w zakresie pkt 1 i 2 oraz poleca wszystkim organom, urzędom oraz osobom, którym to może dotyczyć, aby postanowienia tytułu niniejszego wykonały, a gdy o to prawnie będą wezwane, udzieliły pomocy.

Orzeczenie podlega wykonaniu jako prawomocne.

Wierzyciel: Edward Siwiec /nr PESEL: 36100208912/

Dłużnik: Gmina Sucha Beskidzka /nr NIP: 5521567404/

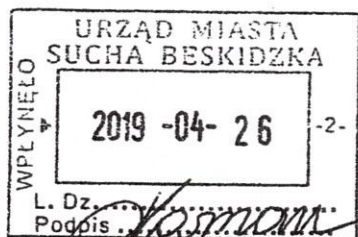
Tytuł wykonawczy wydano pełnomocnikowi wierzyciela.

Koszty postępowania klauzulowego należne wierzycielowi od dłużnika wynoszą: 126,00 zł (sto dwadzieścia sześć złotych).

SSR Magdalena Dekert-Banas

Sucha Beskidzka, 25-04-2019 r.

Gmina Sucha Beskidzka

ul. Mickiewicza 11

34-200 Sucha Beskidzka

Alina Sala, zam. Zasypnica 123, 34-200 Sucha Beskidzka

Wezwanie do wykonania wyroku

Imieniem własnym wzywam Gminę Sucha Beskidzka do wykonania wyroku Sądu Rejonowego w Suchej Beskidzkiej z dnia 11 kwietnia 2018 r. sygn.akt I C 460/16 poprzez usunięcie betonowych płyt drogowych Jomb z mojej działki 6514 w terminie 7 dni od daty otrzymania niniejszego listu pod rygorem zlecenia ich usunięcia na koszt Gminy Sucha Beskidzka.

Dokładny termin wykonania w/w wyroku proszę uzgodnić ze mną telefonicznie Nr telefonu 519-790-991, gdyż sprawa dotyczy mojej działki, a zatem chcę być obecna podczas wykonywania prac. Nie wyrażam zgody na wykonanie wyroku podczas mojej nieobecności.

.....*Alina Sala*.....

Alina Sala

Za zgodność
2019 -04- 26
z oryginałem
ADWOKAT
Ewa Szpak
Ewa Szpak

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 października 2018 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie
w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia WSA Krystyna Daniel
Sędziowie : Sędzia WSA Mirosław Bator
Sędzia NSA Anna Szkodzińska (spr.)
Protokolant: Maksymilian Krzanowski

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 października 2018 r.
sprawy ze skargi Edwarda Siwca
na decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Krakowie
z dnia 11 maja 2018 r. znak: SKO.ZP/415/1009/2017
w przedmiocie nakazu przywrócenia poprzedniego sposobu zagospodarowania
działki

- I. uchyla zaskarżoną decyzję oraz poprzedzającą ją decyzję organu I instancji;
- II. zasądza od Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Krakowie na rzecz skarżącego Edwarda Siwca kwotę 250 zł (słownie: dwieście pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność
Starszy Sekretarz Sądowy
Krzysztof Anielski

W Krakowie
31-511 Kraków, ul. Rakowicka 10
WYDZIAŁ II

Dnia 27 grudnia 2018 r.

Sygn. akt II SA/Kr 907/18

W odpowiedzi należy podać
sygnaturę akt Sądu

Pani
Alina Sala

Zasypnica 123
34-200 Sucha Beskidzka

DORĘCZENIE ODPISU WYROKU

W wykonaniu zarządzenia z dnia 13 grudnia 2018 sekretariat Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego doręcza Pani – jako Stronie Skarżącej – odpis wyroku z dnia 30 października 2018 wraz z uzasadnieniem.

Starszy Sekretarz Sądowy

Sekretarz
Iolanta Adamska

POUCZENIE

1. Od powyższego wyroku przysługuje skarga kasacyjna do Naczelnego Sądu Administracyjnego, w terminie 30 dni od daty doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem, za pośrednictwem tutejszego Sądu, przy czym oddanie pisma w placówce Poczty Polskiej SA (będącej operatorem wyznaczonym w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe), albo placówce pocztowej operatora świadczącego pocztowe usługi powszechne w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, albo polskim urzędzie konsularnym jest równoznaczne z wniesieniem go do sądu (art. 83 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, Dz. U. z 2016 r. poz. 718). Skarga kasacyjna złożona po upływie tego terminu zostanie odrzucona (art. 178 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, Dz. U. z 2016 r. poz. 718).
2. Skarga kasacyjna, pod rygorem odrzucenia, powinna być sporządzona przez pełnomocnika będącego adwokatem lub radcą prawnym albo doradcą podatkowym – w sprawach obowiązków podatkowych i celnych oraz w sprawach

Uzasadnienie

Decyzją z dnia 28 listopada 2017 r. (RRM.7021.8.2015) na podstawie art. 59 ust. 3 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2017 r., poz. 1073) oraz art. 104 i 107 kpa Burmistrz Miasta Sucha Beskidzka:

1. Nakazał Edwardowi Siwcowi, właścicielowi działki ew. nr 6514 położonej w pasie drogi wewnętrznej, przywrócenie jej poprzedniego sposobu zagospodarowania zgodnie z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego miasta Sucha Beskidzka, poprzez usunięcie zapór w postaci słupków metalowych połączonych łańcuchami, ustawionych donic kwiatowych oraz sterty drewna opałowego ułożonego bezpośrednio przy granicy z działką drogową nr 6415/2;
2. Umorzył na podstawie art. art. 105 §1 kpa postępowanie w zakresie działki nr 6513/2;
3. Na podstawie art. 108 § 1 kpa decyzji nadał rygor natychmiastowej wykonalności.

Organ ustalił, że zgodnie z ewidencją gruntów i budynków działka nr 6514 stanowi własność Edwarda Siwca. W miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego miasta Sucha Beskidzka położone są one częściowo w jednostce strukturalnej oznaczonej symbolem KW - drogi wewnętrzne, gdzie szerokość w liniach rozgraniczających dla drogi klasy KW wynosi co najmniej 5 m, a szerokość jezdni co najmniej 3 m. W pasie tym dopuszcza się lokalizację jedynie inwestycji i urządzeń związanych z infrastrukturą drogową i techniczną.

Wzdłuż drogi dojazdowej do osiedla Salówka (dz. ewid. Nr 6415/2 we władaniu Gminy Sucha Beskidzka) ustawione są zapory tj.: od strony wschodniej (na łuku drogi) w granicy działki drogowej będącej we władaniu Gminy Sucha Beskidzka i dz. ewid. Nr 6514 (własność E. Siwca) zostały wbite słupki metalowe połączone łańcuchami oraz ustawione donice kwiatowe. Bezpośrednio przy granicy na działce 6514 ułożona została sverta drewna opałowego.

Ustawione przez właściciela przedmiotowej działki zapory w sposób drastyczny ograniczyły przejezdność ogólnodostępnej drogi nie tylko mieszkańcom osiedla Salówka, ale również całkowicie wykluczyły możliwość działania służb porządkowych i ratowniczych.

Według Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Suchej Beskidzkiej (pismo z 22 kwietnia 2016 r.) zapory te nie stanowią obiektu budowlanego w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, zatem rozstrzygnięcie w przedmiotowej sprawie nie leży w kompetencjach PINB w Suchej Beskidzkiej.

Powołując się na treść przepisu § 36 ust. 6 m.p.z.p., wskazał organ, że zajęcie pasa drogowego na cele niezwiązane z potrzebami ruchu drogowego wiąże się z koniecznością uzyskania zgody zarządcy drogi. Właściciel przedmiotowych działek nie uzyskał zgody zarządcy drogi (Burmistrza Miasta Sucha Beskidzka). Obecne zagospodarowanie działki położonej w pasie drogi wewnętrznej narusza ustalenia obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Sucha Beskidzka.

Według organu ustanowione przez Edwarda Siwca zapory w pasie drogi wewnętrznej uniemożliwiają mieszkańcom dojazd do posesji, służbom porządkowym właściwe utrzymanie drogi, odbiór ścieków płynnych oraz odpadów komunalnych. W związku z powyższym, mając na uwadze ważny interes społeczny na podstawie art. 108 §1 kpa niniejszej decyzji nadano rygor natychmiastowej wykonalności.

Odnosząc się do uwag Edwarda Siwca, jakoby nie został zawiadomiony o wszczęciu postępowania, a jego pełnomocnik nie został dopuszczony do wglądu w akta postępowania, organ wyjaśnił, że pracownik Urzędu próbował dostarczyć Edwardowi Siwcowi zawiadomienie o wszczęciu postępowania, ale z uwagi na nieobecność adresata oraz osoby upoważnionej pod wskazanym adresem „korespondencja była dwukrotnie awizowana” i nie została jednak podjęta w terminie, a zgodnie z art. 44 kpa korespondencję taką uważa się za doręczoną. Po przedłożeniu stosownego pełnomocnictwa dopuszczono pełnomocnika Edwarda Siwca do wglądu akt postępowania.

Na powyższą decyzję Edward Siwiec złożył odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Krakowie, zarzucając rozstrzygnięciu naruszenie przepisów:

- art. 6 kpa poprzez wydanie decyzji bez podstawy prawnej
- art. 59 ust. 3 pkt 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym - poprzez jego zastosowanie, w sytuacji gdy przepis ten ma zastosowanie wyłącznie do przypadków gdy brak jest miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego;

- 7 kpa w zw. z art. 77 kpa poprzez rozpoznanie sprawy z pominięciem
składnego wyjaśnienia stanu faktycznego,
- art. 10 kpa poprzez niezapewnienie odwołującemu czynnego udziału w postępowaniu na każdym z jego etapów;
  - art. 42, 43 oraz 44 kpa poprzez nieprawidłowe doręczenie odwołującemu zawiadomienia o wszczęciu postępowania, albowiem odwołujący w dacie podjęcia przez organ rzekomej próby doręczenia zawiadomienia przebywał w szpitalu, a żadne awizo nie zostało pozostawione w skrzynce odwołującego, tym samym odwołujący nie miał możliwości odbioru tego zawiadomienia, tym bardziej, iż organ wiedział o pobycie odwołującego w szpitalu w tym terminie;
  - art. 108 kpa poprzez jego zastosowanie, w sytuacji, gdy nie doszło do zagrożenia ważnego interesu społecznego, albowiem przejazd po działce 6514/2 jest w pełni drożny – odbiór odpadów komunalnych, podobnie jak dojazd do posesji sąsiadów odbywa się bez żadnych przeszkód, a utrzymaniem rzeczonyj drogi dojazdowej zajmuje się wyłącznie odwołujący.

Decyzją z dnia 11 maja 2018 r. (SKO.ZP/415/1009/2017) na podstawie art. 59 ust. 3 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2017 r., poz. 1073) oraz art. 105 i 138 §1 pkt 1 kpa Samorządowe Kolegium odwoławcze w Krakowie utrzymało w mocy decyzje organu I instancji.

Organ odwoławczy przedstawił dotychczasowy przebieg postępowania oraz podał, co następuje:

Działka nr 6514 należąca do odwołującego oraz działka nr 6415/2 należąca do Gminy Sucha Beskidzka położone są w granicach obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przyjętego Uchwałą NR XIII/129/03 Rady Miejskiej w Suchej Beskidzkiej z dnia 18 grudnia 2003 r. Działka nr 6514 sąsiaduje bezpośrednio na niewielkim odcinku z działką drogową nr 6415/2 (oznaczenie w planie jako „KW” - tj. drogi wewnętrzne). Wzdłuż działki odwołującego wykonane zostało ogrodzenie w postaci słupków metalowych z łańcuchem oraz ułożono stertę drewna opałowego. Powyższe wynika z dokumentacji fotograficznej i protokołu oględzin podpisanego przez pracowników UM Sucha Beskidzka - Rafała Adamka i Marię Starzak.

Edward Siwiec właściciel działki nr 6514, wykonał ogrodzenie składające się z słupków metalowych połączonych łańcuchem, beczki służącej za donicę na bliżej nieokreślone drzewo lub krzew (karta nr 7 akt sprawy) oraz sterty drewna opałowego. Co prawda na chwilę obecną ze zdjęć przedłożonych przez odwołującego wynika, iż donica została usunięta, lecz w dalszym ciągu wzdłuż działki drogowej istnieją słupki metalowe połączone łańcuchem oraz sverta drewna opałowego (cofnięta około metra od słupków).

Zgodnie z art. 59 ust. 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w przypadku zmiany zagospodarowania terenu, o której mowa w ust. 2, bez uzyskania decyzji o warunkach zabudowy, wójt, burmistrz albo prezydent miasta może, w drodze decyzji, nakazać właścicielowi lub użytkownikowi wieczystemu nieruchomości: wstrzymanie użytkowania terenu, wyznaczając termin, w którym należy wystąpić z wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu warunków zabudowy, albo przywrócenie poprzedniego sposobu zagospodarowania. Przepis art. 59 ust 3 w związku z ust 2 u.p.z.p. ma również odpowiednie zastosowanie w przypadku zmiany zagospodarowania terenu, która nie wymaga pozwolenia na budowę i na terenie gdzie nie obowiązuje mpzp.

Przepis art. 59 ust. 3 u.p.z.p. umożliwia wójtowi, burmistrzowi (prezydentowi miasta) wydanie decyzji nakazującej wstrzymanie użytkowania terenu lub decyzji nakazującej przywrócenie poprzedniego sposobu zagospodarowania, a działania te organ wykonawczy gminy może podjąć w przypadku dokonania zmiany zagospodarowania terenu, o której mowa w ust. 2, a więc takiej, która nie wymaga pozwolenia na budowę, bez uzyskania decyzji o warunkach zabudowy, a także - co wyżej wskazano - w przypadku, gdy teren ten objęty jest miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.

Zgodnie z § 36 ust. 6 planu (zmieniony na mocy uchwały Nr XXXV/225/09 Rady Miejskiej w Suchej Beskidzkiej z dnia 30 listopada 2009r. w sprawie zmiany mpzp): dopuszcza się, po uzyskaniu zezwolenia właściwego zarządcy drogi zgodnie z przepisami odrębnymi, dla dróg publicznych:

- a) przebudowę lub remont istniejących w pasach drogowych obiektów budowlanych i urządzeń budowlanych,
- b) lokalizowanie w pasach drogowych obiektów budowlanych i urządzeń budowlanych nie związanych z potrzebami zarządzania drogą lub ruchu drogowego, w tym ogrodzeń w liniach istniejących granic własności."

Z powyższego przepisu wynika jednoznacznie, iż zajęcie pasa drogowego na cele niezwiązane z potrzebami ruchu wiąże się z koniecznością uzyskania zezwolenia zarządcy drogi.

Z kolei zgodnie z definicją pasa drogowego zawartą w art. 4 pkt 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2004 r., Nr 204, poz. 2086 ze zm.), pas drogowy to „wydzielony liniami granicznymi grunt wraz z przestrzenią nad i pod jego powierzchnią, w którym są zlokalizowane droga oraz obiekty budowlane i urządzenia techniczne związane z prowadzeniem, zabezpieczeniem i obsługą ruchu, a także urządzenia związane z potrzebami zarządzania drogą”. Umieszczenie w pasie drogowym urządzeń infrastruktury technicznej niezwiązanej z drogą nie może naruszać elementów technicznych drogi oraz nie może przyczyniać się do czasowego lub trwałego zagrożenia bezpieczeństwa ruchu albo zmniejszenia wartości użytkowej drogi, zaś nowa infrastruktura podziemna niezwiązana z drogą nie powinna być umieszczana pod jezdnią istniejącą i docelową. Zagadnienia te są uregulowane w rozporządzeniu Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 43, po wskazano odległość granicy pasa z. 430).

W art. 34 ww. ustawy wskazano odległość granicy pasa drogowego od urządzeń mieszczących się w obrębie pasa drogowego i służących funkcjonowaniu drogi np. pobocza, rowu, chodnika. Odległość ta powinna wynosić co najmniej 0,75 m, a dla autostrad i dróg ekspresowych – co najmniej 2.

W sprawie nie mają zastosowania przepisy ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane, bowiem przedmiotowe postępowanie dotyczy jedynie usunięcia hałd drewna opałowego, donic oraz słupków metalowych połączonych łańcuchem z terenu działki nr 6514. Instalacje takie należy zakwalifikować do tego rodzaju robót, które nie wymagają uzyskania pozwolenia na budowę, przy czym mieszczą się w dyspozycji art. 59 ust. 3 u.p.z.p. zmieniając dotychczasowy sposób zagospodarowania (sygn. akt: II OSK 49/14).

Odwolujący nie legitymuje się jakkolwiek zgodą organu I instancji na dokonanie wskazanych powyżej instalacji na odcinku stykania się działek 6514 z działką drogową.

W związku z powyższym, wskazać należy, że organ I instancji miał podstawę do nakazania przywrócenia przez Odwołującego poprzedniego sposobu zagospodarowania działki nr 6514.

Zasadnie też organ I instancji umorzył postępowanie w zakresie działki nr 6413/2. Decyzją Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Suchej Beskidzkiej z dnia 8 grudnia 2016r., Nr 202/2016 umorzono jako bezprzedmiotowe postępowanie w sprawie ogrodzenia wybudowanego na działce nr 3513/2 po ustaleniu, że ogrodzenie zostało wybudowane zgodnie z postanowieniami m.p.z.p., w uzgodnieniu z Burmistrzem Miasta Sucha Beskidzka. W decyzji tej wskazano, iż odnośnie działki nr 6513 została udzielona dnia 20 maja 2008 r. zgoda na wykonanie ogrodzenia wzdłuż drogi wewnętrznej działki nr 6415, a w świetle postanowień mpzp udzielenie zgody przez organ I instancji jest wystarczające do wykonania tego typu instalacji.

Chybiony jest też zarzut naruszenia art. 10 oraz art. 44 kpa. Odwołujący miał bowiem dostęp do materiału dowodowego; na każdym etapie postępowania mógł się z nim zapoznać, natomiast zawiadomienie o wszczęciu postępowania zostało prawidłowo doręczone poprzez dwukrotne awizowanie przesyłki listowej.

Na powyższe rozstrzygnięcie Edward Siwiec złożył skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie, zarzucając mu naruszenie przepisów:

- art. 6 kpa poprzez utrzymanie w mocy decyzji organu I instancji, która to decyzja została wydana bez podstawy prawnej uprawniającej organ do wydania tego rodzaju rozstrzygnięcia;
- art. 59 ust. 3 pkt 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym poprzez jego zastosowanie, w sytuacji, gdy przepis ten ma zastosowanie wyłącznie do przypadków, gdy brak jest miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego;
- art. 7 kpa w zw. z art. 77 kpa poprzez rozpoznanie sprawy z pominięciem dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego w oparciu o wszystkie posiadane dowody, prowadzenie postępowania dowodowego w sposób wybiórczy, bez wyjaśnienia wszystkich okoliczności sprawy, jak również konstruowanie okoliczności faktycznych w sposób nieprawidłowy i niezgodny z ich faktycznym przebiegiem;
- art. 108 kpa poprzez jego zastosowanie, w sytuacji, gdy nie doszło do zagrożenia ważnego interesu społecznego, albowiem przejazd po działce 6514/2 jest w pełni

z
zny - odbiór odpadów komunalnych, podobnie jak dojazd do posesji sąsiadów odbywa się bez żadnych przeszkód, a utrzymaniem rzeczonyj drogi dojazdowej zajmuje się wyłącznie odwołujący;

- art. 138 §1 pkt 1 kpa poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, w sytuacji, gdy zachodziły przesłanki do uchylenia zaskarżonej decyzji.

W ocenie skarżącego decyzja z dnia 28 listopada 2017 została wydana bez podstawy prawnej, albowiem ani art. 59 u.p.z.p. ani żaden inny przepis, nie daje organowi gminy uprawnień do nakazywania przywrócenia poprzedniego sposobu zagospodarowania, w sytuacji, gdy dla danego obszaru jest uchwalony miejscowy zagospodarowania przestrzennego.

W odpowiedzi na skargę organ odwoławczy podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko i wniósł o jej oddalenie.

Na rozprawie sądowej pełnomocnik skarżącego przedłożył odpis postanowienia Sądu Rejonowego w Suchoj Beskidzkiej z dnia 28 grudnia 2015 r. w sprawie I NS 1012/15 o oddaleniu wniosku Adama Trybały i Iwony Trybały o udzielenie zabezpieczenia w ramach postępowania o ustanowienie drogi koniecznej m.in. po działce 6514 oraz odpis wyroku w/w Sądu z dnia 11 kwietnia 2018 r. I C 460/16 nakazującego Gminie Sucha Beskidzka usunięcie betonowych płyt drogowych działki nr 6514 stanowiącej własność Edwarda Siwca.

Pełnomocnik skarżącego wskazał też, że w pobliżu przedmiotowej nieruchomości nie ma osiedla Salówka, lecz osiedle Śrubacze oraz że skarżący tylko grzecznościowo udostępnił Gminie część swojej nieruchomości.

Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył:

Kompetencje sądów administracyjnych określają przede wszystkim przepisy art. 1 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. Prawo o ustroju sądów administracyjnych oraz art. 3 – 5, art. 134 i 135 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Z przepisów tych wynika, że sądowa kontrola działalności administracji publicznej sprawowana jest pod względem zgodności z

prawem, zadaniem więc sądu administracyjnego rozpoznającego skargę administracyjny jest ocena zgodności z prawem tego aktu. Dokonując tej oceny nie jest związany zarzutami i wnioskami skargi, ani powołaną podstawą prawną. Granice sądowej kontroli ograniczają tylko granice sprawy i zakaz orzekania na niekorzyść skarżącego przy braku przesłanek do stwierdzenia nieważności aktu.

Wynik tak przeprowadzonej kontroli zaskarżonej decyzji jest negatywny, chociaż nie stanowi on następstwa uwzględnienia podstawowego zarzutu skargi.

Kwestia zastosowania przepisu art. 59 ust. 3 pkt 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym także do stanów faktycznych, w których dochodzi do zmiany zagospodarowania terenu sprzecznego z zapisami obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest obecnie jednolicie i jednoznacznie postrzegana w orzecznictwie sądów administracyjnych np. wyroki NSA: z dnia 18 lipca 2017 r. II OSK 2882/15 - LEX nr 2338359, z dnia 15 lutego 2018 r. II OSK 1028/16 - LEX nr 2469255 z dnia 3 lutego 2017 r. II OSK 1250/15 - LEX nr 2328913). Zgodnie z tym, utrwalonym poglądem, przepis art. 59 ust. 3 u.p.z.p. znajduje odpowiednie zastosowanie również w przypadku niewymagającej pozwolenia na budowę zmiany zagospodarowania terenu, dokonanej w sposób niezgodny z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Stosowanie „odpowiednie” określonej normy nie jest stosowaniem dowolnym. Obszar różnic pomiędzy hipotezą wprost regulowaną przepisem art. 59 ust. 3, a tą, do której przepis ten ma być odnoszony „odpowiednio” dotyczy okoliczności, w których do zmiany zagospodarowania dochodzi. W pierwszym przypadku sankcjonowana jest zmiana zagospodarowania dokonana bez wymaganej decyzji o warunkach zabudowy, w drugim sankcjonowana jest zmiana zagospodarowania niezgodna z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. W jednym i drugim wypadku przesłanką do zastosowania jednej z sankcji wymienionych w ust. 3 art. 59 jest zmiana zagospodarowania terenu.

Pojęcie „zmiany zagospodarowania terenu” nie zostało ustawowo zdefiniowane, to jednak tym bardziej winno było skłonić organy do rozwagi w zakwalifikowaniu dokonanych na działce 6514 zmian do w/o kategorii. Tymczasem w uzasadnieniach decyzji organów obu instancji brak jakichkolwiek wyjaśnień na temat powodów, dla których – niejako a priori – uznały one, że ustawienie słupków z łańcuchem, donic i sterty drewna opałowego stanowią taką zmianę zagospodarowania, która wymagałaby wydania decyzji na podstawie art. 59 ust. 2

ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Organy nie ustaliły przy tym i nie opisały jasno i precyzyjnie stanu poprzedniego, do którego zmianę tę należałoby odnosić, ani też kiedy zmiana nastąpiła. Braki te zaś należy postrzegać jako szczególnie istotne w kontekście treści wyroku Sądu Rejonowego w Suchej Beskidzkiej z dnia 11 kwietnia 2018 r. i faktów przytoczonych w jego uzasadnieniu, o których organy w sprawie rozpoznawanej nawet nie wspominają. Dodać też trzeba, w nawiązaniu do wypowiedzi pełnomocnika skarżącego, że ani w dokumentach aktowych, ani na dostępnych mapach nie odszukano w pobliżu przedmiotu sporu osiedla Salówka.)

Przytoczyły natomiast organy zapisy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i zapisy ewidencji gruntów dotyczące działki skarżącego, uznając – jak się wydaje, – że efekt dokonanych zmian należy w ich kontekście kwalifikować jako mieszczący się w hipotezie art. 59 ust. 3. Takie założenie jest oczywiście błędne: po to, aby ocenić granice i charakter wprowadzonych zmian, a następnie sprecyzować zakres sankcji, należy niewątpliwie i dokładnie ustalić stan wyjściowy. Dopiero stwierdzoną w wyniku tych ustaleń ew. zmianę zagospodarowania terenu należy poddać ocenie pod kątem zgodności z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. W razie stwierdzenia sprzeczności odpowiednie stosowanie normy art. 59 ust. 3 pkt 2 nie polega na nakazie dostosowania istniejącego stanu do stanu przewidzianego w planie, lecz na przywróceniu stanu poprzedniego, (który, jak wskazano powyżej, nie został w sprawie dokładnie ustalony).

Działka nr działce 6514 położona jest w granicach terenu oznaczonego w planie symbolem KW – drogi wewnętrzne. W uchwale nr XIII/129/03 Rady Miejskiej w Suchej Beskidzkiej z dnia 18 grudnia 2003 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Sucha Beskidzka, zmienionej uchwałą Nr XXXV/225/09 Rady Miejskiej w Suchej Beskidzkiej z dnia 30 listopada 2009 r. tereny dróg i ulic zostały opisane w § 36. W ustępie 3 pkt f uregulowano parametry dróg wewnętrznych Kw (szerokość w liniach rozgraniczających - co najmniej 5m., szerokość jezdni - co najmniej 3m., z mijankami, co 100m., nieprzekraczalna linia zabudowy - 5m. od krawędzi jezdni), a w ustępie 6a dopuszczono na terenach sąsiadujących z drogami (ulicami) wewnętrznymi Kw we władaniu gminy, lokalizację ogrodzeń w liniach rozgraniczających dróg, a w terenach zainwestowanych dopuszczono, za zgodą zarządcy drogi, lokalizację ogrodzeń w liniach istniejących

na sąsiednich działkach." Innych regulacji dotyczących dróg wewnętrznych plan nie zawiera. Skoro działka 6514 położona jest w terenie przeznaczonym pod drogę wewnętrzną, to odnoszenie do niej ustaleń planu dotyczących dróg publicznych tj. ust. 6 § 36 planu („6. Dopuszcza się, po uzyskaniu zezwolenia właściwego zarządcy drogi zgodnie z przepisami odrębnymi, dla dróg publicznych: a) przebudowę lub remont istniejących w pasach drogowych obiektów budowlanych i urządzeń budowlanych, b) lokalizowanie w pasach drogowych obiektów budowlanych i urządzeń budowlanych niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogą lub ruchu drogowego, w tym ogrodzeń w liniach istniejących granic własności.”), a także przepisów ustawy z 21 marca 1985 r. o drogach publicznych i rozporządzenia wykonawczego dotyczących dróg publicznych jest nieporozumieniem. Oczekiwanie, że skarżący miałby dysponować zgodą (i to nie zarządcy, lecz „organu I instancji”) na umieszczenie w pasie drogi publicznej „obiektów budowlanych i urządzeń budowlanych” jest niczym nieuzasadnione. Co warto na marginesie odnotować, organ odwoławczy, przedmiot sporu, nazywany przez siebie „instalacjami”, bezrefleksyjnie uznał za mieszczący się w hipotezie cytowanej normy § 36 ust. 6 pkt b planu, nie wskazując jego cech wspólnych z obiektem lub urządzeniem budowlanym. Jednocześnie stwierdził jednak, że w sprawie przepisy prawa budowlanego nie mają zastosowania.

Z poczynionych uwag wynika, że postępowanie w sprawie winno być przeprowadzone od początku. Istotne, a wskazane wyżej okoliczności nie zostały, z naruszeniem art. 7, 77, 107 § 3 kpa wyjaśnione. Organy winny skupić się na ustaleniu stanu poprzednio istniejącego, ustaleniu zakresu wprowadzonych zmian, dokonaniu oceny, czy zmiany te są rzeczywiście zmianą zagospodarowania terenu w rozumieniu ustawy, wreszcie czy zmiana ta jest zgodna z zapisami planu odnoszącymi się do tego (droga wewnętrzna), a nie do dowolnie wybranego terenu (drogi publiczne).

Wobec powyższego, na podstawie art. 145 § 1 pkt 1c w zw. z art. 135 ppsa należało uchylić decyzje organów obu instancji. O zwrocie kosztów postępowania orzeczono na podstawie art. 200 w/w ustawy.

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność
Starszy Sekretarz Sądowy

Jolanta Adamska